দীপ চান্দ এবং অন্যমানে

বনাম

জমি অধিগ্রহণ অধিকারী এবং অন্যমানে

2 ফেব্রুআরী, 1994

[কে. রামস্বামী এবং এন্. ভেঙ্কটচলা, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

জমি অধিগ্রহণ অধিনিয়ম, 1894: ধারা 4, 6, এবং 49(1) - জমি অধিগ্রহণ - জমি মালিকঙ্ক আপত্তি যে তাঙ্ক কারখানা এবং কার্য্যালয় কোঠা সমেত সমগ্র জমিকু অধিগ্রহণ নকরি অধিনিয়মকু কার্য্যকারী করাযিবা উচিত্ নুহেঁ - দেওানী অদালতকু বিচারার্থে প্রেরণ - দেওানী অদালত স্থির করিছন্তি যে অধিগ্রহণ হেবাকু থিবা প্রস্তাবিত জমি দাবিদারঙ্ক কারখানা এবং কার্য্যালয় কোঠার অবিচ্ছেদ্য অঙ্গ নুহেঁ - নির্ণ্ণয় করাযাইথিলা, C.P.C. র ধারা 2(2) র অর্থ মধ্যরে ধারা 49(1) অনুযায়ী নির্ণ্ণয় ডিক্রি হোইনথিবারু C.P.C. র ধারা 96 অধীনরে অপিল অন্তর্ভুক্ত নুহেঁ

দেওানী প্রক্রিয়া সংহিতা, 1908: ধারা 2(2) - জমি অধিগ্রহণ অধিনিয়ম, 1894 র ধারা 49(1) অনুযায়ী ফএসলা নির্ণ্ণয় ডিক্রি নুহেঁ।

শব্দ এবং বাক্যাংশ: "ন্যায় নির্ণ্ণয়" - র অর্থ

জমি অধিগ্রহণ অধিনিয়ম, 1894 অনুযায়ী, রাজ্য সরকার অপিলকারী-জমি মালিকঙ্কর 2 একর 46 সেণ্ট জমি অধিগ্রহণ করিথিলে । অধিনিয়মর ধারা 49(1) অনুযায়ী অপিলকারী এক আপত্তি দাখল করি যুক্তি দর্শাইথিলে যে তাঙ্ক কারখানা এবং কার্য্যালয় কোঠা সমেত সমগ্র জমি মধ্য অধিগ্রহণ করাযিবা উচিত্ যাহা বিনা এহি অধিনিয়ম কার্য্যকারী হেবা উচিত্ নুহেঁ । দেওানী অদালতকু এক বিচারার্থে প্রেরণ করাযাইথিলা যেউঁথিরে নির্ণ্ণয় করাযাইথিলা যে অধিগ্রহণ করাযিবাকু থিবা প্রস্তাবিত জমি অপিলকারীঙ্ক কারখানা এবং কার্য্যালয় কোঠার এক অবিচ্ছেদ্য অঙ্গ নুহেঁ । উচ্চ ন্যায়ালয়রে দাবিদার এক অপিল দাখল করিথিলে । রাজ্য যুক্তি দর্শাইথিলা যে দেওানী ন্যায়ালয়র আদেশ এক ডিক্রি হোইনথিবারু এহা C.P.C. র ধারা 96

ଅଧୀନରେ ଅପିଲ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅପିଲକୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହାର ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଆଯାଇଥିଲା; ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଚାରର ଲକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ, ଏହା C.P.C. ର ଧାରା 2(2), ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଡିକ୍ରି ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1.1. C.P.C.ର ଧାରା 2(2) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଡିକ୍ରି ନୁହେଁ, ତେଣୁ, C.P.C. ର ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଇନତଃ ନଥାଏ ।

କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ବନାମ *ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡି. ସି. କୁମ୍ବକୋଣମ୍,* A.I.R. 1936 ମାଡ୍ରାସ 514; *ମହେଶ ଶିଶିର* ବନାମ *ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରଦେଶ,* A.I.R. 1939 Cal. 733 ଏବଂ *ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ ସଚିବ,* A.I.R. 1919 Cl. 86କୁ, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

1.2. ଡିକ୍ରିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରକାଶନ, ଯେଉଁଠାରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିବାଦୀୟ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ଅଦାଲତ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି । [534-B]

1.3. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠା ଅଧିଗ୍ରହଣ ନକରି କେବଳ କୋଠାର କିଛି ଅଂଶ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଗୃହ, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଟ୍ଟାଳିକା ସମେତ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମ୍ପତ୍ତିର କିଛି ଅଂଶକୁ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବାଦ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ପୋଷଣୀୟ କି ତାହା ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ

କରିବାକୁ ପଡିବ । ଜମି କିମ୍ବା ଏକ କୋଠା, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଘରର ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିବା ଅଂଶର ସୁବିଧାଜନକ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉପଭୋଗର ଏହା ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ । ଯଦି ଏହାର ଉତ୍ତର ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥାଏ, ତେବେ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଏକମାତ୍ର ବିକଳ୍ପ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥାଏ । ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିଣାମ ଆଣି ନଥାଏ । ସ୍ୱଷ୍ଟତଃ, କେବଳ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜମିର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସହିତ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାର ସୁବିଧାଜନକ କିମ୍ବା ବାଧାବିହୀନ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉପଭୋଗ ଉପରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିର୍ଭର କରେ । ସେହି ତରଫରୁ ଏହାକୁ କୌଣସି ବିବାଦର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଦାବିର ସମାଧାନ କରିବାର ଅଧିକାର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । [535-D-G]

ବ୍ଲାକ୍'ସ୍ *ଆଇନ ଶବ୍ଦକୋଷ,* (ଷଷ୍ଠ ସଂସ୍କରଣ) ପୃ. 42, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

2. ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26 ଏବଂ 54 ର ସଂଶୋଧନ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ । ଧାରା 26(2) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 54 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । [536-B, C]

ରାଜ୍ୟ ସଚିବ **ବନାମ** *ଆର. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **A.I.R. 1932 ମାଡ୍ରାସ 55 ଏବଂ** *କାଳୀ ପ୍ରସାଦ* **ବନାମ** *ବିହାର ସରକାର,* **A.I.R. 1954 ପାଟନା 461,କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1042/1975 ।

ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 55/1969 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 30.7.74 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ, ଏସ୍. କେ. ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ବିବେକ ଗମ୍ଭୀର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. ୱାଇ. କୁଲକର୍ଣ୍ଣୀ, ଏସ୍. କେ. ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ ଏବଂ ଏ. ଜି. ରତ୍ନପର୍ଖୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

1. ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ 30 ଜୁଲାଇ, 1974 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 1/1894 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ଏକ ଡିକ୍ରି ନୁହେଁ, ତେଣୁ, C.P.C. ର ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ରହିବ ନାହିଁ ।

2. ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦିଗରେ ରହିଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ରାଜ୍ୟ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ରାଜଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ବିୟୋରା ଗ୍ରାମର 2 ଏକର 46 ସେଣ୍ଟ (ପାଖାପାଖି) ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ବିରୋଧ କରି ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ କାରଖାନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କୋଠା ସମେତ ସମଗ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ବିନା ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଉପରେ, ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 29 ଏପ୍ରିଲ, 1969 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲା ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜମି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କାରଖାନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କୋଠାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର ଉତ୍ତର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତର ଆଦେଶ ଏକ ଡିକ୍ରି ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହିପରି ଯଦି ଆପତ୍ତିଟିକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଏ ଏବଂ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଏ, ଏହା C.P.C. ର ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅପିଲଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

3. ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଉପରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଡିକ୍ରି କି । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 26 ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଉପରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 54

ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହା C.P.C. ର ଧାରା 2(2) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ଡିକ୍ରି କି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା C.P.C. ର ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।

4. ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ କୌଣସି ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୋଠାର କେବଳ ଏକ ଅଂଶ ଉପରେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ବିରୋଧ କରିବାର ଏକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏପରି ଆପତ୍ତି ଉଠିବା ଉପରେ, ଯେତେବେଳେ ଧାରା 49(1)-ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତକୁ ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏହାର ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବ । ମାଲିକଙ୍କ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୋଠାର କିଛି ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି, ଅଧିକାରର ଏହା ଏକ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି, ତେଣୁ, ଏହା C.P.C. ର ଧାରା 2(2) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଡିକ୍ରି ଅଟେ । ଧାରା 49(b) ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଯଦି ଏହା ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ନୁହେଁ ତେବେ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମାଲିକଙ୍କର ଅନୁରୋଧ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି; ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ଛାଡ଼ ପାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶ କି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଉପରେ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି କୋଠାର ଏକ ଅଂଶ କି ନୁହେଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ଏକ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଶେଷରେ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖେ । ତେଣୁ, ଏଥିରେ ଏକ ଡିକ୍ରିର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି । ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 49(1) ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଏବଂ 30 ଅଧୀନରେ ସମାନ ଅଧିକାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ସେ *ରାଜ୍ୟ ସଚିବ* ବନାମ *ଆର. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* A.I.R. 1932 ମାଡ୍ରାସ 55 ଏବଂ *କାଳୀ ପ୍ରସାଦ* ବନାମ *ବିହାର ସରକାର,* A.I.R. 1954 ପାଟନା 461 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସମାନ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରୁ ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ:

"ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଗ୍ରହଣ 'ଡିକ୍ରୀ' ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୁଏ ଯାହା C.P.C. ର ଧାରା 2(2) ରେ ପରିଭାଷିତ 'ଡିକ୍ରୀ'ର ଆବଶ୍ୟକତାର ଉପେକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ ।"

କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ବନାମ *ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡି. ସି. କୁମ୍ଭକୋଣମ୍,* A.I.R. 1936 Madras 514; *ମହେଶ ଶିଶିର* ବନାମ *ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରଦେଶ,* A.I.R. 1939 Cal. 733 ଏବଂ *ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର* ବନାମ *ରାଜ୍ୟ ସଚିବ,* A.I.R. 1919 Cal. 86 ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଗଣ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ସମର୍ଥନ ଲୋଡିଥିଲେ ।

5. ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଅଟେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1), ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଉପରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ C.P.C. ର ଧାରା 2(2) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଡିକ୍ରି କି । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ବିବାଦରେ କୌଣସି ପକ୍ଷର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡେ, ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିୟମ ଲାଗୁ ହୁଏ, ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟଥା ଏହିପରି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଧାନ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯାହା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ, ଏକ ଅପିଲ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ରହିଥାଏ । ଡିକ୍ରିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରକାଶନ ଯେଉଁଠାରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିବାଦୀୟ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ଅଦାଲତ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି । ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଏକ ମକଦ୍ଦମା କି ତାହା ଆମେ ସ୍ଥିର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେବେ, ତୁରନ୍ତ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଉଠିଥିବା ଆପତ୍ତି ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମ୍ପତ୍ତି କେବଳ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାର ଏକ ଅଂଶ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ, ଏହା ଏକ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ କି । ବ୍ଲ୍ୟାକ୍ ଙ୍କ *ଆଇନ ଶବ୍ଦକୋଷ* (ଷଷ୍ଠ ସଂସ୍କରଣ) ର ପୃଷ୍ଠା 42 ରେ "ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ" କୁ ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି:

"ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ - ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆଇନଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା । ଏକ ଅଦାଲତର ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ଏକ ରାୟ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିବା କିମ୍ବା ଘୋଷଣା କରିବା; ରାୟ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ

କରାଯାଇଛି । ଏକ ମାମଲାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଡିକ୍ରିର ପ୍ରବେଶ । ଅଧିସୂଚନା ପରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ(ଗୁଡ଼ିକ) ଉପରେ ଆଇନଗତ ପ୍ରମାଣର ଏକ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣିକୁ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ।

ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ଏହିପରି ଅଟେ:

"49. ଘର କିମ୍ବା କୋଠାର କିଛି ଅଂଶର ଅଧିଗ୍ରହଣ:- (1) ଯଦି ମାଲିକ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ସମଗ୍ର ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାକୁ ଏହିପରି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, କେବଳ କୌଣସି ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୋଠାର ଏକ ଅଂଶର ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

XXX XXX XXX

ଏହା ସହ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କୌଣସି ଜମି ଏହି ଧାରାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟାଳିକାର ଅଂଶବିଶେଷ କି ନୁହେଁ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ଜମିର ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଏପରି ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ ଯେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜମି ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ କି ।

(2) XXX XXX XXX

(3) XXX XXX XXX

ଉପରୋକ୍ତ ଧାରାର ପଠନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କୌଣସି ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୋଠାର କେବଳ ଏକ ଅଂଶ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଥିବାବେଳେ ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ଜମିର ମାଲିକଙ୍କୁ ଏକ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘର, କାରଖାନା କୋଠା ଅଧିଗ୍ରହଣ ନକରି କେବଳ କୋଠାର କିଛି ଅଂଶ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟାଳିକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜମି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଗୃହ, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଟ୍ଟାଳିକା ସମେତ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମ୍ପତ୍ତିର କିଛି ଅଂଶକୁ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବାଦ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତି ପୋଷଣୀୟ କି କେବଳ ତାହା ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଜମି କିମ୍ବା ଏକ କୋଠା, କାରଖାନା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଘରର ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିବା ଅଂଶର ସୁବିଧାଜନକ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉପଭୋଗର ଏହା ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ । ଯଦି ଏହାର ଉତ୍ତର ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥାଏ, ତେବେ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବା ଏକମାତ୍ର ବିକଳ୍ପ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବା; ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିଣାମ ଆଣି ନଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବା କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଆଇନ କହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମାଲିକ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ସୁସ୍ପଷ୍ଟତ ଯେ, କେବଳ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜମିର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସହିତ ଘର, କାରଖାନା କିମ୍ବା କୋଠାର ସୁବିଧାଜନକ କିମ୍ବା ବାଧାବିହୀନ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉପଭୋଗ ଉପରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିର୍ଭର କରେ । ସେହି ତରଫରୁ ଏହାକୁ କୌଣସି ବିବାଦର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଦାବିର ସମାଧାନ କରିବାର ଅଧିକାର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଶ୍ରୀ ପି. ଏସ୍. ପୋଟୀ ଯେଉଁ ସମତା ଆଶା କରନ୍ତି, ତାହା କୌଣସି ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବନାହିଁ । କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର ଅଧିକାର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିଥାଏ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଇନତଃ ବାଧ

କରିଥାଏ । ଯଦି ଅପିଲ ଉପରେ କୌଣସି ସକ୍ଷମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ଓଲଟା ଯାଇନଥାଏ, ଏଥିରେ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଦାଲତମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା C.P.C. ର ଧାରା 2(2) ଅନୁଯାୟୀ ଡିକ୍ରି ଅଟେ । ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଥିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ସେହି ତୁଳନା ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । *ରାଜ୍ୟ ସଚିବ* ବନାମ *ଆର. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ ଚେଟ୍ଟିୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* (1932) A.I.R. Madras 55 ର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯଦିଓ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ, ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିମାନେ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯେ ଧାରା 26 ଏବଂ 54ର ସଂଶୋଧନ ପରେ ଏହା ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ଅଟେ । ସେଥିରେ ଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନାହୁଁ । ଧାରା 26(2) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ଡିକ୍ରି ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 54 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମାନ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତ ମଧ୍ୟ ସମାନ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଲୋଚନା କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତି ବିନା ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମାମଲାର ଅନୁପାତକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ମାଡ୍ରାସ ଏବଂ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।

6. ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛୁ ଯେ ଧାରା 2 (2) C.P.C. ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49(1) ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଡିକ୍ରି ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ, C.P.C. ର ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନଥାଏ । ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍. ପି. ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ